

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. PhDr. Petra Kuchynky, Ph.D. a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: I.P.**, narozeného ..., bytem ..., *zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Na Zlatnici 301/2, 140 00 Praha 4*, proti **žalovanému: Krajský úřadu Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň, v řízení o žalobě proti **rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2016 č. j. DSH/15406/16**,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

I. Napadené rozhodnutí

Žalobou ze dne 6. 2. 2017, Krajskému soudu v Plzni (dále též jen „*soud*“ nebo „*krajský soud*“) doručenou dne 9. 2. 2017, se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2016 č. j. DSH/15406/16 (dále též jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti výroku č. II rozhodnutí Magistrátu města Plzně (dále též „*prvoinstanční správní orgán*“) ze dne 31. 8. 2016 č. j. MMP/209375/16 (dále též „*prvoinstanční rozhodnutí*“), kterým byly zamítnuty námitky žalobce proti provedení záznamů bodů v bodovém hodnocení řidiče a rozhodnutí bylo potvrzeno. Prvoinstančním

rozhodnutím bylo ve výroku č. I. vyhověno námitce ve věci přestupku ze dne 10. 7. 2012 a ve výroku č. II. byly zamítnuty námitky proti ostatním záznamům bodů v bodovém hodnocení řidiče a tyto záznamy byly potvrzeny.

II. Žaloba

Žalobce namítal, že ani v jednom případě spáchání přestupku mu nebylo sděleno, že je s právní mocí spojen též bodový postih. Naopak mu mělo být sdělováno, že pokud přijme blokovou pokutu, žádné body mu zapsány nebudou. Žalobce tedy nevěděl, že mu hrozí ztráta řidičského oprávnění v důsledku dosažení celkového postu 12 bodů za recidivu v oblasti bodovaných přestupků. Dle jeho názoru tak bylo porušeno jeho legitimní očekávání, neboť každá osoba může legitimně očekávat, že pokud jí hrozí natolik závažný trest, jakým je zákaz řízení motorových vozidel, bude o tom informována. Žalobce měl být informován o bodovém postihu tím spíše, že má ukrajinské občanství a při aplikaci zásady *neznalost zákona neomlouvá* by se na něj mělo pohlížet shovívavě. Žalobce dále namítal, že bylo rovněž porušeno jeho právo na to být neprodleně a v jazyce, jemuž rozumí, podrobně seznámen s povahou obvinění proti němu. Ani v jednom případě nebylo žalobci v ukrajinštině sděleno (ostatně ani v češtině), že za předmětné přestupky je mu ukládán též bodový postih, nebylo mu tak rovněž podrobně a neprodleně sděleno ani obvinění ze speciálního skutku spočívajícího v recidivě v páčání „bodovaných“ přestupků, za jehož spáchání mu byla uložena sankce zákazu řízení na 12 kalendářních měsíců dle § 123c odst. 7 silničního zákona. Žalobce se domnívá, že postupem správního orgánu došlo k porušení čl. 6 odst. 3 písm. a) Evropské úmluvy o ochraně lidských práv. Rovněž bylo porušeno písm. b) citovaného ustanovení, jelikož žalobci nebyl poskytnut přiměřený čas a možnost k přípravě obhajoby, neboť mu do vybodování nebylo žádným způsobem sděleno, že začíná naplňovat znaky předmětného deliktu. Žalobce se domnívá, že povinnost správních orgánů vyvozovat o připsání bodů do evidence řidičů vyplývá ze smyslu a účelu zavedení institutu bodového hodnocení, tedy má sloužit jako prevence páčání dopravních přestupků. Pokud však řidiči nejsou srozuměni s tím, že jim za pravomocné rozhodnutí o přestupku byly uloženy též body, účel bodového hodnocení nemůže být naplněn, a smysl zákona se ztrácí.

V daném případě je proto výkon sankce dle § 123c odst. 7 silničního zákona nepřípustný, neboť ačkoliv došlo k formálnímu splnění podmínek, smysl a účel bodového postihu nebyl naplněn, neboť neinformováním žalobce o hrozícím vybodování nemohlo dojít k uplatnění preventivní funkce bodového postihu. Výkon sankce je tak jednáním *ultra vires*, neboť postih žalobce nesleduje cíl stanovený zákonodárcem. K uvedenému žalobce odkázal na nález Ústavního soudu ze dne 18. 2. 2010, sp. zn. I. ÚS 1849/08.

Z výše uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí, stejně tak jako rozhodnutí správního orgánu I. stupně, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný se k žalobě vyjádřil v podání ze dne 23. 3. 2017. Žalovaný nejprve shrnul dosavadní průběh řízení a následně se vyjádřil k jednotlivým námitkám žalobce. Žalovaný uvedl, že správní orgán vyžádal od příslušných orgánů Policie ČR pokutové bloky, které jsou

stěžejními důkazy v námitkovém řízení. K problematice námitkového řízení žalovaný uvádí, že řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidiče je výlučně řízení, směřující k prověření, zda: a) podklad, na základě kterého je záznam proveden je způsobilý, tedy zda obsahuje potřebné náležitosti k provedení takového záznamu, b) došlo ke správnému zaznamenání informací obsažených v podkladech k provedení záznamů do registru řidičů, c) došlo na základě provedených záznamů v registru řidičů k zaznamenání bodů v souladu s přílohou k zákonu o provozu na pozemních komunikacích. Tyto skutečnosti byly v průběhu řízení prověřeny a bylo zjištěno, že všechny údaje spolu korespondují. K námitce žalobce, že je ukrajinským občanem a je proto na něj zapotřebí nahlížet shovívavě žalovaný uvedl, že tímto se správní orgány nemohou zabývat, jelikož zásadně nepřezkoumávají správnost a zákonnost aktů veřejné moci (rozhodnutí), na základě kterých byl záznam proveden. U všech přestupků žalobcem spáchaných bylo vydáno správním orgánem pravomocné rozhodnutí a na takovém podkladě je správní orgán I. stupně povinen zaznamenat do bodového hodnocení řidiče příslušný počet bodů. Žalovaný dále uvedl, že v současné době žádnou povinnost informovat řidiče o průběžném stavu bodů správní orgány ze zákona nemají. Žalobci byly zaznamenány body za přestupky již od roku 2012 a nic mu nebránilo vtom, aby se na stav svého bodového konta informoval.

Závěrem žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Jednání před krajským soudem

Projednání žaloby před krajským soudem proběhlo v nepřítomnosti žalované strany, která byla k jednání řádně předvolána. V průběhu jednání před krajským soudem právní zástupce žalobce plně setrval na podané žalobě a navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí, včetně rozhodnutí správního orgánu I. stupně, zrušeno a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

V. Posouzení věci krajským soudem

Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „*soudní řád správní*“ nebo „*s. ř. s.*“).

Podle ust. § 75 odst. 1 soudního řádu správního soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Podle ust. § 75 odst. 2 soudního řádu správního věty první soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.

Bodové hodnocení řidičů je upraveno v § 123a až 123f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Dle ust. § 123b odst. 1 platí, že: „*Řidiči motorového vozidla, kterému byl příslušným správním orgánem uložen správní trest za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, nebo mu byl uložen kázeňský trest za jednání mající znaky přestupku anebo mu byl soudem uložen trest za trestný čin nebo jehož trestní stíhání*

bylo podmíněně zastaveno nebo u něhož bylo rozhodnuto o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání, a přestupek, jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, jednání mající znaky přestupku anebo trestný čin, za který mu byl uložen trest nebo pro nějž bylo trestní řízení vedeno, spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, se zaznamená v registru řidičů stanovený počet bodů.“

Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu *nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.*

Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze správního spisu vyplývá, že dne 2. 6. 2016 bylo žalobci doručeno oznámení o dosažení 12-ti bodů v bodovém hodnocení řidič, ve kterém je uvedeno, že žalobce ke dni 27. 5. 2016 dosáhl 12-ti bodů v bodovém hodnocení řidiče. Dne 2. 6. 2016 podal námitky proti provedeným záznamům bodů za přestupky spáchané ve dnech 10. 7. 2012, 28. 1. 2013, 24. 11. 2014, 4. 2. 2015, 30. 3. 2015 a 27. 5. 2016. Správní orgán si následně vyžádal od Policie ČR originály pokutových bloků série AO/2009 č. O2663731, série FD/2013 č. D1138201, série FD/2013, D1612920, série GE/2014 č. E2259346, série JL/2015, č. L0889361, jejichž kopie jsou založeny ve spisu. Ve spisu je dále založeno rozhodnutí Magistrátu města Plzně ze dne 7. 7. 2015 č. j. MMP/150374/15, kterým byla žalobci uložena za spáchání přestupku ve správním řízení pokuta ve výši 3.500 Kč a sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 1 měsíce, přičemž toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 27. 11. 2015. Správní spis obsahuje rovněž úřední záznam ze dne 11. 8. 2016, ze kterého vyplývá, že dne 11. 6. 2016 byl proveden z registru řidičů výmaz přestupku spáchaného dne 10. 7. 2012, jelikož na pokutovém bloku série AO/2009 č. O2663731 není uvedeno datum spáchání přestupku, tedy jedna ze zákonných náležitostí, a na základě tohoto pravomocného rozhodnutí nemohl být do registru řidičů zaznamenán příslušný počet bodů. Dále je v úředním záznamu uvedeno, že výmaz uvedeného přestupku z registru nemá vliv na dosažení hranice 12- bodů v bodovém hodnocení řidiče. Magistrát města Plzně následně vydal dne 31. 8. 2016 pod č. j. MMP/209375/15 rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto tak, že námitce proti provedení záznamu bodů za přestupek spáchaný dne 10. 7. 2012 se vyhovuje (výrok č. I.) a námitky proti provedení ostatních záznamů bodů se zamítají a provedené záznamy se potvrzují (výrok č. II). V tomto svém rozhodnutí správní orgán I. stupně mimo jiné uvedl, že námitky žalobce, že by se dopustil v takové míře přestupků, které jsou předmětem bodového hodnocení, a že nedošlo k udělení pokuty, jsou nedůvodné. Na základě pokutových bloků a pravomocného rozhodnutí bylo zjištěno, že u přestupků spáchaných dne 10. 7. 2012, 28. 1. 2013, 24. 11. 2014, 4. 2. 2015, 30. 3. 2015 a 27. 5. 2016 zařazených do bodového hodnocení byl žalobce ztotožněn jako pachatel přestupku. Pouze záznam přestupku ze dne 10. 7. 2012 byl v důsledku chyby na pokutovém bloku z bodového hodnocení řidiče vymazán. Po prověření a zhodnocení všech skutečností má správní orgán I. stupně za to, že všechny sankce za přestupky jsou pravomocné, obsahově souvisí s evidencí a jejich bodové ohodnocení odpovídá jednotlivým přestupkům tak, jak je stanoveno v příloze zákona o silničním provozu. V řízení bylo shledáno, že všechny namítané záznamy bodů v registru řidičů byly provedeny na základě a v souladu se způsobilými podklady. Provedenými záznamy dosáhl žalobce 12 bodů

v bodovém hodnocení řidiče. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 26. 9. 2016 odvolání do výroku č. II bez uvedení konkrétních odvolacích námitek.

O odvolání rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 28. 11. 2016 č. j. DSH/15406/16, kterým odvolání žalobce proti výroku č. II rozhodnutí Magistrátu města Plzně ze dne 31. 8. 2016 č. j. MMP/209375/16 zamítl a rozhodnutí potvrdil. Žalovaný přezkoumal prvostupňové rozhodnutí a předcházející řízení z hlediska souladu s právními předpisy a neshledal žádné pochybení. Žalovaný rovněž neshledal veřejný zájem na přezkoumání správnosti rozhodnutí. Žalovaný zkoumal, zda správní orgán I. stupně dostál požadavkům vyplývajícím z ust. § 3 a § 52 správního řádu a konstatoval, že v řízení bylo provedeno dokazování v potřebném rozsahu, důkazy byly provedeny v souladu se zákonem a rovněž ve zdůvodnění rozhodnutí byl z podkladů vyvozen logický závěr, na základě něhož byly výroky č. II. zamítnuty žalobcovy námitky proti provedenému záznamu bodů.

V projednávané věci žalobce učinil předmětem přezkumu rozhodnutí vydané v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů, neboť dosáhl celkového počtu 12 bodů a v důsledku toho byl příslušným správním orgánem vyzván k odevzdání svého řidičského průkazu. Podle ustanovení § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu platí, že příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně nebo elektronickou cestou oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno. Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (§ 123f odst. 1 a 3 citovaného zákona).

Krajský soud v této souvislosti poukazuje na právní názor vyslovený Nejvyšším správním soudem v rozhodnutí ze dne 6. 8. 2009 č. j. 9 As 96/2008 - 44, dostupném na www.nssoud.cz, ve kterém uvedl, že „...v námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů tak bude typicky možno uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, a přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně mu byl zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Oproti tomu v řízení o přestupku, resp. v eventuálně podaných opravných prostředcích proti rozhodnutí o přestupku, lze např. namítat, že přestupek nespáchal obviněný z přestupku, že v řízení o přestupku byl nedostatečně zjištěn skutkový stav, nebo že jednání obviněného vůbec není přestupkem. [...] Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zák. č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. (Pozn. potvrzení bylo poznamenáno soudem). Z uvedené vyplývá, že v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů do bodového

hodnocení řidiče tedy nelze např. zkoumat okolnosti spáchání samotného přestupku, průběh provedené silniční kontroly, zda žalobci bylo sděleno, že mu budou za spáchání přestupku zaznamenány body apod. Správní orgány se v dané věci zabývaly tím, zda existují podklady způsobilé pro záznam bodů, zda byl záznam proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet bodů odpovídá bodovému hodnocení pro daný přestupek stanovený zákonem. Správní orgány ve smyslu výše uvedeného posoudily pokutové bloky série AO/2009 č. O2663731, série FD/2013 č. D1138201, série FD/2013, D1612920, série GE/2014 č. E2259346, série JL/2015, č. L0889361, které byly vystaveny v blokových řízení žalobci za spáchání přestupků. Rovněž správní orgány přezkoumaly rozhodnutí Magistrátu města Plzně ze dne 7. 7. 2015 č. j. MMP/150374/15, kterým byla žalobci uložena za spáchání přestupku ve správním řízení pokuta ve výši 3.500 Kč a sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 1 měsíce. Na základě těchto těchto podkladů pak zjistily, že body za spáchané přestupky byly žalobci uděleny na základě zákona, podle způsobilých podkladů a ve správné výši. V postupu správních orgánů soud neshledává žádné pochybnosti.

Při posuzování důvodnosti žaloby se soud zabýval v první řadě námitkou žalobce týkající se povinnosti správního orgánu vyrozumívat průběžně pachatele přestupku o jeho záznamech bodů v bodovém hodnocení řidiče. V rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015 č. j. 6 As 114/2014-55, je uvedeno: *„Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu proti provedení záznamu písemně námitky příslušnému obecnímu úřadu. Stejně tak řidič může podat podle § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu námitky proti záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů. Z citované právní úpravy tak vyplývá, že zatímco dosažení 12 bodů je řidiči automaticky oznámeno, pro informaci o jednotlivých záznamech bodů a aktuálním bodovém stavu musí řidič vyvinout vlastní iniciativu a podat žádost u příslušného obecního úřadu nebo kontaktního místa veřejné správy. S ohledem na skutečnost, že i jednotlivý záznam bodů do registru řidičů je „trestem“ ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny a čl. 7 odst. 1 věty druhé Úmluvy, jeví se de lege ferenda vhodnějším, aby řidiči bylo z úřední povinnosti oznámeno i provedení jednotlivého záznamu.“* Z výše uvedeného je patrné, že Nejvyšší správní soud pouze de lege ferenda uvedl, že by bylo vhodnější, aby bylo pachateli přestupku oznamováno provedení jednotlivých záznamů bodů do bodového hodnocení průběžně, a nejen po dosažení všech 12-ti bodů. Jedná se jen o jakýsi podnět (doporučení) soudu směřovaný zákonodárcům, aby zvážili změnu stávající zákonné úpravy, a to ve prospěch adresátů státní správy. Současná právní úprava neukládá správním orgánům ani povinnost uvádět počet bodů, které mají být do bodového hodnocení řidičů zaznamenány, ani informovat řidiče o počtu zaznamenaných bodů dříve než dosáhne počtu všech 12-ti bodů. Obdobně se k věci vyjádřil i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 13. 12. 2016 a č. j. 6 A 163/2016-39. V uvedeném rozsudku Nejvyšší správní soud rovněž v bodě 20 uvedl: *„Nejvyšší správní soud především nemá de lege lata, a ostatně ani de lege ferenda, za nezbytné, aby byl záznam odpovídajícího počtu bodů do registru řidičů ukládán v každém jednotlivém případě výrokem rozhodnutí o přestupku. Záznam bodů je automatickým následkem odsuzujícího rozhodnutí u přesně určených kategorií přestupků a výše zapsaných bodů je pevně dána, takže zde není prostor pro správní uvážení. Výrok rozhodnutí o záznamu bodů by tak nebyl ničím jiným než opakováním právní úpravy bez výrazného přínosu pro ochranu subjektivních práv adresáta rozhodnutí, kromě varovného účinku, jež by stěžovatelka podle svých slov i přivítala. K tomu však nutno poznamenat, že informace o*

zavedení bodového systému v České republice byla tak hojně probírána v médiích, že ji lze označit za všeobecně známou. Dnes je také součástí testů žadatelů o řidičské oprávnění, takže lze bez nadsázky uzavřít, že povědomí o základních obrysech, způsobu fungování a hrozcích následcích zaznamenávání bodů do registru řidičů musí mít v současné době každý držitel řidičského průkazu. Každý řidič tedy ví, resp. má vědět, že při uložení sankce za závažnější přestupek mu bude zároveň proveden záznam bodů za něj. Nemusí sice znát z paměti přesný počet bodů za jednotlivé přestupky, avšak může si jej dohledat v zákoně o silničním provozu, příp. v některém z přehledů bodovaných přestupků ve veřejně dostupných informačních zdrojích, včetně internetu. Stejně tak si každý řidič musí být vědom toho, že se vystavuje nebezpečí pozbytí řidičského oprávnění a že toto nebezpečí se obecně zvyšuje se zvyšujícím se počtem spáchaných závažných přestupků, resp. zaznamenaných bodů. Řidič, který se chce tomuto nebezpečí vyhnout, by měl své chování upravit a zdržet se páčání dalších bodově hodnocených přestupků. Poněkud nadneseně řečeno, vhodná doba pro takovou úpravu chování nastává prakticky již po spáchání prvního přestupku, jímž si řidič „vyslouží“ záznam bodů v registru řidičů. Pro potřeby těch řidičů, kteří chtějí své chování škálovat jemněji a páčání přestupků se zdržet teprve v situaci, kdy je od odnětí řidičského oprávnění dělí zaznamenání jednoho či dvou bodů, považuje Nejvyšší správní soud vskutku – v rozporu s názorem stěžovatelky – za dostačující možnost průběžně svůj počet bodů zjišťovat prostřednictvím výpisu z registru řidičů.“ S výše uvedeným zdejší soud plně souhlasí. Žádný právní předpis neukládá správním orgánům povinnost každý dílčí záznam pachatelů přestupku jakýmkoli způsobem oznamovat, přičemž na tomto nezmění nic ani skutečnost, že žalobce (pachatel přestupku) je cizinec. Žalobcovu námitku tak soud považuje za nedůvodnou.

Soud nepokládá za důvodnou ani námitku žalobce, že výkon sankce dle § 123c odst. 7 zákona o silničním provozu (pozbytí řidičského oprávnění po dosažení 12–ti bodů v bodovém hodnocení řidiče) je nepřipustný, neboť neinformování žalobce o hrozcím „vybodování“ a jeho recidivě nemohlo dojít k uplatnění preventivní funkce bodového postihu. K tomu soud uvádí, že stejně tak jako nemá správní orgán ve smyslu shora uvedeného povinnost informovat žalobce (pachatele přestupku) o tom, že došlo k záznamu bodů do bodového hodnocení řidiče, nemá tuto povinnost ani orgán provádějící silniční kontrolu (tedy příslušník Policie ČR). Body za spáchaný přestupek zaznamenává následně po předložení podkladu pro zaznamenání bodů do hodnocení řidiče (obvykle pokutový blok) příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností (zde Magistrát města Plzně), a to ve výši konkrétně uvedené v příslušném zákoně. V daném případě se uplatní zásada *neznalost zákona neomlouvá*. Pokud se žalobce opakovaně dopouští přestupků, přičemž těchto si je vědom, měl by logicky a rozumně předpokládat, že mu za takové chování hrozí sankce. Jde pouze k tíži žalobce, který, ač je cizinec, žije na území České republiky, že si nezjistil, že následkem určitých vybraných kategorií přestupků dle zákona o silničním provozu je udělení bodů do bodového hodnocení řidiče, tím spíš, když se přestupkového jednání dopouštěl opakovaně. Soud nesouhlasí ani s názorem žalobce, že výkon sankce (tedy odebrání řidičského oprávnění) je jednáním *ultra vires*, neboť nesleduje stanovený cíl. Bodové hodnocení řidičů v sobě obsahuje složku represivní i preventivní. Represivní složka spočívá v zaznamenávání bodů za spáchaný přestupek nebo trestný čin a zejména pak v samotné ztrátě řidičského oprávnění po dosažení 12 bodů. Složka preventivní v sobě zahrnuje možnost řidiče svým aktivním jednáním čelit hrozbě ztráty řidičského oprávnění, a to jednáním, které není bodově hodnoceno, v důsledku

čehož dochází k odečtu zákonem stanoveného počtu bodů. To má přispět k pozitivní motivaci řidičů k dodržování předpisů o provozu na pozemních komunikacích a k eliminaci těch, kteří se dlouhodobě a opakovaně porušování těchto předpisů dopouští (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 7. 2016 č. j. 2 As 321/2015 – 25). Jak již bylo uvedeno výše, záleží pouze na žalobcově aktivitě, zda si zjistí, kolik bodů již má v bodovém hodnocení řidičů přiděleno, a následně bude předcházet páčání přestupků, či nikoli. Účelem sankce ve smyslu ust. § 123c odst. 7 zákona o silničním provozu je zamezení řízení osobám, které se opakovaně dopouštějí jakožto řidiči vozidla přestupků, a v souvislosti s tím ochrana veřejného zájmu spočívající v ochraně např. zdraví, života a majetku. Žalobce se opakovaně dopouštěl přestupků definovaných v zákoně o silničním provozu, přičemž těmito jednáními opakovaně ohrožoval zájmy chráněné zákonem (tedy života, zdraví a majetek apod.). Pozbytím řidičského oprávnění tak bude zamezeno, aby v tomto jednání žalobce pokračoval. V daném případě je tedy naplněna i preventivní složka bodového hodnocení.

Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Jelikož neshledal žalobu důvodnou, podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji rozsudkem zamítl.

VI. Náklady řízení

Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovaný náhradu nákladů řízení nepožadoval, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů od jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Plzni dne 13. června 2018

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost: K.